

ЕЩЕ СИ; ТИ КАДЪВАМЪ ОЩЕ, ЧИ АДЪ ИМАХЪ И НѢКОЕ НАКЛОНЕНІЕ НА ВѢРАТА ГАДЪКЕЙСКА *). Но като станахъ и изъ мертвите и и изъ страшните видѣнія, които не ми са простени дади огода, и изъ които възвани сѣхъ на землята, да покажа силата Небесна, и напрашенъ вторый путь смирененъ, по що самъ билъ свидѣтель на бѣзсмертието, като пріѣхъ ново существо изъ гроба! О! злочестныи Іерусалим! Видѣхъ оногова, комуто сѣхъ долженъ живота си, осдѣнъ на страшна Смерть! Видѣхъ отдалеко и изъ средъ народа свѣтлина, коало свѣтеше надъ Криста! чѣхъ ходите на народа! викахъ съ голамъ гласъ! сѣхъ въ отчаяніе и въ изумленіе; и никой не ма човѣше; мои гласъ са изгубуваше въ ичиніето на тъгациши други гласове! Но тогасъ той въ мгніето свое и мое, ми са стори, чи свѣтлината сѣше близо да оугасне; и като торжествуваше противъ Смерть та ми са чини, чи ми изгубаше да мълча; и адъ са по оутѣшихъ; защото она, които окори и строши гроба за другаго, що сѣше гроба за него? Олънцето освѣти жълтото мъ лице; послѣ са скрѣ. Тимнината покры землята; не можа да ога-

^{*)} Гадъкентъ сѣха едино существо, които не вѣрваша, чи ще въде второ воскресеніе.